

Zachraňují ducha a srdce Jistebnice

Spolek nadšenců koupil chátrající mlýn, kde žil malíř a volnomyšlenkář Vilém Štěpánek. Dům chtějí opravit a pořádat tam kulturní akce.

Marie Kučerová
redaktorka
MF DNES

JISTEBNICE Vildův mlýn stojí na břehu potoka Cedron nedaleko jistebnického náměstí minimálně od počátku 19. století. Přízvisko Vildův získal podle posledního obyvatele, malíře a volnomyšlenkáře Viléma Štěpánka. Někteří pamětníci mu dosud říkají Slabův, podle rodiny původních majitelů.

Štěpánkovci stavení zakoupili až později. Po druhé světové válce však o něj přišli za kolaboraci s nacisty. „Vilémův otec udával a v roce 1945 ho odsoudili na doživotí,“ vypráví Bohumila Mrzenová, zakladatelka spolku Sedlečká, který stojí za obnovou chátrajícího domu.

Vilda byl výraznou postavou města. Místní ho ale považovali za blázna. Měl dlouhé černé vlasy, které si barvil, lakoval si nehty, líčil se a chodil v dámském oblečení. Také včelářil. „Vyráběl úly, ale měl teorii, že med patří včelám, takže ho nikdy nestáčet,“ vypráví Mrzenová a dodává, že pořád jezdil na kole.

Tři zakládající členové spolku

Mlýn slouží jako skvělá ukázka klasické architektury jihočeské vesnice. Stále skrývá detaily, jako je kamenné vstupní ostění nebo klenba zvaná česká placka. Uprostřed stavení doznívá černá kuchyně.

I když do domu nebyla nikdy zavedena voda, Vilém Štěpánek v něm donedávna bydlel. V jeho rodném stavení ho nechalo město žít z dobré vůle, přestože mu nepatřilo.

Vilda byl díky svému jedinečnému a pečlivě udržovanému vzhledu těžko přehlédnutelný. A podobně specifická byla i jeho povaha. Tak ho mají místní v paměti dodnes. Zemřel v roce 2015.

Po jeho smrti vstala otázka, co s mlýnem. Aby Mrzenová zachránila mlýn před demolicí, založila se dvěma muži z Jistebnice spolek

Sedlečká. Název dostal podle ulice, v níž dům stojí.

„Na podzim roku 2017 se objevila informace, že ho chce obec zdemolovat. Chtěli jsme vědět proč a co bude na jeho místě. Na to nám nikdo neodpověděl. Tak jsme ho nakonec jako spolek museli koupit,“ popisuje Mrzenová.

Přidal se k ní Vladimír Švestka, který bydlí také v ulici Sedlečká. „Spolek jsme založili, abychom mohli být účastníci řízení, kdyby to bylo náhodou potřeba,“ vzpomíná. „Vladimír měl k Vildovi blízko. Jeho rodina se o něj starala a pomáhala mu i v životě,“ dodává. Třetím do party byl Miloslav Vavřík, který měl k poslednímu nájemníkovi také kladný vztah.

Když spolek zakládali, netušili, že přijde doba, kdy budou muset mlýn koupit. „Nezachraňovali bychom objekt, který by bránil v cestě něčemu smysluplnému, co bude sloužit Jistebnici. V takovém případě bychom nebyli proti,“ upozorňuje Mrzenová. Zároveň přiznává, že kdyby radnice tehdy řekla, co bude na místě mlýna stát, možná by se s tím smířili a město by dům opravdu zbouralo.

Peníze na koupi dostali darem

„Jako hlavní cíl jsme si dali udělat novou střechu. To jsme vloni splnili. Ale vzhledem k tomu, kolik lidí se na to nabalilo a pomáhá, tak jsme si řekli, že je potřeba to uchopit a docílit toho, aby mlýn zůstal pro veřejnost stále otevřený. Máme takové motto, že Vildův mlýn je duch a srdce Jistebnice,“ nastiňuje.

Na dům byl zpracovaný odborný posudek, podle kterého na tom byla nejhůř střecha. Statik ale řekl, že má až překvapivě dobrou konstrukci. I tak bude další rekonstrukce stát spoustu úsilí a peněz.

Původně si chtěl spolek dům pronajmout, to však nevyšlo. Nezbylo jim tak nic jiného než ho koupit. „Cena byla 150 tisíc korun, na což jsme samozřejmě jako spolek nemě-

li peníze. Ale přišel za námi jeden náš velký podporovatel z Jistebnice Slávek Němečků a nabídl nám finanční podporu,“ cení si.

Počítali s třiceti čtyřiceti tisíci, což by pro ně byl skvělý start. Když mu řekli, že potřebují 150 tisíc, tak jim je poslal. Tento projekt je ale podle Mrzenové celý o zázracích. „Sešla se například taková zajímavá data - 21. 6. 2018 nám městská rada odsouhlasila, že bude dům náš. Až zpětně jsem dohledala, že 21. 6. se narodil Vilda,“ porovnává.

Klíče od domu dostali až v březnu 2019. „Do doby, než jsme ho koupili, byl mlýn otevřený a volně přístupný. Když nám vedení města prodej odsouhlasilo, tak ho zamkli a my tam nemohli. Nicméně současné vedení radnice už na nás změnilo pohled a podporuje nás,“ vzpomíná Mrzenová.

Střechu mají, teď udělají WC

Jistebnice na Táborsku je hodně aktivní místo. Jsou tam spolky cyklistů, skauti i dobrovolní hasiči. „Skupinu, která se okolo Vildy nabaluje, tvoří nejen lidé odsud, ale i cizí. Stírají se i věkové rozdíly. Potkávají se tu různé sociální skupiny, které by jinak neměly šanci se setrhnout. Aktivita kolem Vildova mlýna ovlivníly samozřejmě i naše rodiny a ani my s Láďou a Mílou bychom se nepotkali,“ uvažuje. I to považuje za další zázrak.

Na mlýn přispívají jak rodáci, místní řemeslníci a firmy, tak i lidé z různých koutů Česka. „Nechali jsme vyrobit plátěné tašky s Vildovým obrazem a prodávali jsme je na pouť. Nazvali jsme to jako taška na tašku. Každý, kdo si ji koupil, přispěl 200 korun na novou střechu,“ uvádí. Takto spolek vydělal prvních 24 tisíc.

„Moje mamka nám půjčila 100 tisíc. Pak jsme jí je vrátili, protože nám finančně přispěl Martin Soukup. Toho si také velmi vážíme. Ona je poslala ale zpět, že nám je věnuje. Máme takové velké mecenáše, ale pak jsou i lidé, kteří nám po-

Seriál

Zapomenuté osudy

Jihočeská redakce MF DNES připravuje pravidelně seriál věnovaný historii. Popisujeme v něm příběhy osobností z kultury, sportu i společenského života, míst nebo událostí, které bychom neměli vytrátit z paměti. Připomínáme také krimipřípady a události, jež ve své době zajímaly nejen Jihočechy.

Malíř Vilém Štěpánek na sebe poutal pozornost svým netradičním vzhledem a volnomyšlenkářstvím. Ve mlýně žil do své smrti v roce 2015.

Původní stav Nejhorší na mlýně byla střecha. Dům byl vlhký, protože do něj delší dobu zatékalo. Ale podle statika měl překvapivě dobrou konstrukci. Foto: David Peltán, MAFRA

Nový krov V loňském roce spolek Sedlečká opravil za pomoci dobrovolníků střechu. 3x foto: archiv spolku

šlou jen tak několik tisíc a chodí nám pravidelně pomáhat na brigádě,“ cení si rodačka, povoláním architektka. Peníze získali i z nadačního fondu. Padesát tisíc použili na nákup dřeva na krov.

„Na každou pouť máme na prodej přichystanou vždy novou věc. Například trička, nebo letos omalovánky. Lidé už nás znají a často se sami ptají, co máme na prodej, a rádi nám tak přispějí. Zájemci si to mohou najít i na našich stránkách vilduvmlyn.cz, kde se dočtou celý příběh a další možnosti, jak přispět,“ dodává zakladatelka spolku.

Lidé podle jejích slov pomáhají i materiálně. Místní ženy chystají občerstvení při brigádách, aby

Do mlýna už neteče Tašky na střechu věnovala jistebnická radnice.

kromě práce měla skupina přátel i dobrou atmosféru. Získali například i stavební buňku, na kterou se může každý člověk, jenž při projektu pomohl, zvečnit svým podpisem. Další dárci zase po-

mohl tím, že na stavbu dovezl jeřáb.

„Mohli jsme ho využívat několik měsíců zadarmo. Tašky na novou střechu zase věnovalo město. Nejsou nové, ale právě tím se k našemu stavení skvěle hodí,“ ukazuje nadšené a zmiňuje, že dárců je mnohem více.

Společnou vizi spolku je vybudovat letos sociální zařízení a položit podlahu v mlýnici. Aby mohli společně pořádat různé kulturní akce, jako jsou koncerty, divadla, přednášky a výstavy.

„Chceme proměnit Vildův mlýn na centrum, které nabídně formu poznání všem otevřeným lidem s nadhledem,“ představuje si budoucnost.

S online hudebními kurzy i s Pokáčem míří nejen do Evropy

ČESKÉ BUDĚJOVICE Se spoustou omezení v době covidové pandemie se objevily i možnosti, jak své nápady přizpůsobit okolnostem a založit si na nich úspěšný projekt. Povedlo se to i Radimu Vysokému, který svou hudební školu ArtMaster připravil a v době covidu musel přejít na online kurzy, k nimž si přizval i známé muzikanty a umělce.

„Když udeřil covid, museli jsme zavřít naši školu. Ale už v té době jsem měl nápad na online kurzy z balíčků předchozích videí. Připravili jsme tedy první a zjistili, že je o něj zájem. Nakonec jsme za rok a půl pandemie prodali 10 tisíc kurzů,“ vysvětluje 29letý Vysoký s tím, že každý měsíc vznikl jeden takový online kurz.

Jak sám říká, jeho zákazníci jsou děti i senioři. Hlavní cílovou skupi-

nou jsou ale lidé mezi třicátým a pětáctým rokem. Online kurzy vyjdou prý maximálně na tisícovku, je v nich deset lekcí a minimálně třicátka výukových videí.

„Nechtěli jsme nastavovat nijak vysokou cenu. Jde nám hlavně o to, abychom oslovili i lidi, kteří mnohdy nemají žádné hudební vzdělání,“ uvažuje Vysoký a dodává, že zdarma podporuje i dětské domovy, samoživitky s dětmi a další znevýhodněné skupiny. „Věříme, že hudba zlepšuje život, a čím víc lidí bude hrát na hudební nástroj, tím víc radosti budou mít,“ říká.

Celý koncept hudební školy začal maturant z budějovického Gymnázia Jirovcova připravovat ještě za dob studií na pražské VŠE, kdy si převydělával jako učitel hry na kytaru a ukulele. „Na magisterském studiu

Partáči Radim Vysoký (dole) spolupracuje s Michalem Novákem.

Seriál

Startupy na jihu Čech

Jihočeská MF DNES připravila nový seriál o zajímavých lidech z regionu a jejich projektech, které jsou inovativní, mají originální technologii či jinak řeší nejrůznější problematiku. Představíme startující projekty z oblasti technologií, potravin, zdraví či obnovy energií. Velká část těchto lidí spolupracuje s Jihočeským vědeckotechnickým parkem a účastní se soutěže Jihočech. **Poslední díl:** ArtMaster

jsem měl jako vedlejší obor podnikání, a tak mě napadlo vytvořit koncept ArtMasteru. V Praze mi totiž chyběla praktická výuka, jak zahrát popové nebo rockové písničky,“ líčí

Vysoký, který si později k sobě přibral jako mentora zakladatele muzikantské platformy Bandzone Michala Nováka.

„Je také hudebník, spolu tedy děláme to, v čem se vyznáme. Pomohl mi v roce 2018 celý projekt nakopnout, má spoustu kontaktů i zkušeností, přeci jen se v oboru pohybuje přes 20 let. Nyní jsme dva kamarádi, co spolu jezdí na dovolenou, podnikají, a takhle nás to moc baví,“ prozrazuje Vysoký a dodává, že známé tváře má tak mezi lektory.

„Nevyučují u nás klasičky pedagogové, ale aktivní muzikanti z českých kapel. Mezi ně patří třeba Pokáč nebo Honza Ponocný. Naším cílem je, aby lidé zahráli svou oblíbenou písničku co nejdříve, ideálně už po první lekci,“ vysvětluje Vysoký. Dvojice podnikatelů se navíc po-

slední dobou připravuje na vstup na zahraniční trhy. Míří hlavně na západní Evropu a USA, kam by se chtěli dostat příští rok. „Doufáme, že se nám podaří prosadit i celosvětově, ale je nám jasné, že konkurence je velká. Budeme se snažit najít své místo na trhu, kde nabízneme vyložené vzdělávací obsah ve vysoké produkční kvalitě v kombinaci s ověřenými a efektivními výukovými metodami,“ vysvětluje Vysoký.

Jedna zajímavá spolupráce se ale už nyní rysuje v Jihočeském vědeckotechnickém parku se společností Virtual Lab. „Přemýšlíme nad možnostmi výuky hry na nástroje pomocí moderních technologií, například virtuální reality tak, aby byla i zábavná. Uvidíme, co z toho vzejde,“ naznačuje Vysoký směle plány.

— Michal Bělský